

всичко че поборници-тъ на народно-то слово бѣха взели да са явяватъ и въ редь-тъ на дѣйци-тъ за възраждане на Българщина-та бѣха взели да са подмжкнуватъ и подреждатъ хора по-пжргави и неуморени още, па и сама-та масса, народь-тъ, благодарение на нови-тъ преобразования въ държавата чрѣзъ танзимать-тъ, като бѣше са доволно облекчило участьта и положение-то му, хваналъ бѣ да взема участие въ вжление-то противу гръцко-то духовенство, на кое-то отдаваше и праведно причини-тъ на свое-то тежко падание — лишение

Иларионъ Ст. Михайловскій.

то отъ ближенъ другаръ и ревностенъ сжтрудникъ бѣше произвело горестно впечатление въ душа-та на самъ останалий-тъ на лице борець. Михайловскій не бѣ забелѣжилъ, или по-право да кажемъ не бѣ схваналъ още добръ проявенно-то въ народь-тъ ображение; той гледаше само подвигъ-тъ голѣмъ и тежакъ, други работници на лице още не виждаше, ни срѣдства на располагание за борбж, затова са белкимъ и оттегли въ манастиръ още сжща-та година 1854; а отъ това може би и малко подиръ той са показа като да са свърна на минута отъ предначертаний си пжтъ или като да склони да поизбиколи за да влѣзе въ него по-прямо, вдаванъ до нейдѣ на влияния-та на свои-тъ сродни и ближни въ Елена.